

Члан 15.
(Отказивање)

(1) Свака земља Посебне уније може да откаже овај Споразум обавештењем упућеним генералном директору.

(2) Отказивање постаје извршно једну годину након дана од којег је генерални директор примио обавештење.

(3) Ниједна земља не може да користи право на отказивање предвиђено у овом члану пре него што протекне пет година од датума када је постала члан Посебне уније.

Члан 16.
(Спорови)

(1) Сваки спор између двије или више земаља Посебне уније који се односи на интерпретацију или примјену овог Споразума, а који није рiješen преговорима, може, од стране сваке од тих земаља, да буде изнijет пред Међународни суд правде пријавом у складу са статутом суда, осим ако се земље упитању не договоре о неком другом методу rješavanja. Земља која износи спор пред суд мора да обавијести Међународни биро; Међународни биро ће на то скренuti пажњу других земаља Посебне уније.

(2) Свака земља може, у вријеме када потпиše овај Споразум или депонује своје инструменте ратификације или приступања, да изјави да се не сматра обавезном одредбама става (1). У односу на судски спор између сваке земље која је дала такву изјаву и сваке друге земље Посебне уније, одредбе става (1) неће се примјењивati.

(3) Свака земља која је дала изјаву у складу са одредбама става (2) може, у свако вријеме, да повуче своју изјаву обавештењем упућеним генералном директору.

Члан 17.

(Потpisivanje, језици, функције депоновања, обавештење)

(1) (а) Овај Споразум биће потписан у једном оригиналном примјерку на енглеском и француском језику, уз подједнаку autentičnost оба текста.

(б) Овај Споразум биће отворен за потpisivanje у Бечу до 31. децембра 1973. године.

(ц) Оригинал овог Споразума, када више не буде отворен за потpisivanje, биће депонован код генералног директора.

(2) Након консултација са заинтересованим владама, генерални директор ће установити званичне текстове, на другим језицима које Скупштина означи.

(3) (а) Генерални директор ће прослиједити два примјерка, која је овјерио, потписаног текста овог Споразума владама земаља које су га потписале, и на захтјев, влади сваке друге земље.

(б) Генерални директор ће прослиједити два примјерка, која је овјерио, сваке измјене овог Споразума владама свих земаља Посебне уније, и на захтјев, влади сваке друге земље.

(ц) Генерални директор ће, на захтјев, снабдјети владу сваке земље која је потписала овај Споразум, или му је приступила, са два примјерка класификације фигуративних елемената, које је овјерио, на енглеском или француском језику.

(4) Генерални директор ће регистровати овај Споразум код Секретаријата Уједињених нација.

(5) Генерални директор ће обавијестити владе свих земаља страна Париске конвенције о заштити индустриске својине о:

(i) потpisivanju na основу става (1);

(ii) депоновању инструмената ратификације или приступања на основу члана 12.(2);

(iii) датуму ступања на снагу овог Споразума на основу члана 13.(1);

(iv) изјавама датим на основу члана 4.(5);

(v) изјавама и обавештењима учињеним у складу са чланом 12.(3);

(vi) изјавама датим на основу члана 16.(2);

(vii) повлачењима сваке изјаве, о којима је обавијештен на основу члана 16.(3);

(viii) прихватљима измјена овог Споразума на основу члана 11.(3);

(ix) датумима на које су такве измјене ступиле на снагу;

(x) отказивајима примљеним на основу члана 15.

Члан 3.

Ова одлука биће објављена у "Службеном гласнику БиХ" на српском, босанском и хрватском језику и ступа на снагу даном објављивања.

Број 01-50-1-3082-14/11
10. октобра 2011. године
Сарајево

Предсједавајући
Желько Коминић, с. р.

201

Na osnovu člana V 3. d) Ustava Bosne i Hercegovine i saglasnosti Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine (PSBiH, broj 102/07 od 24. septembra 2007. godine), Predsjedništvo Bosne i Hercegovine na 14. redovnoj sjednici, održanoj 26. oktobra 2011. godine, donijelo je

ODLUKU

O RATIFIKACIJI UGOVORA IZMEĐU BOSNE I HERCEGOVINE I REPUBLIKE HRVATSKE O DVOJNOM DRŽAVLJANSTVU

Član 1.

Ratifikuje se Ugovor između Bosne i Hercegovine i Republike Hrvatske o dvojnog državljanstvu, potpisani u Sarajevu, 29. marta 2007. godine, na bosanskom, hrvatskom, i srpskom jeziku, te na službenom jeziku Republike Hrvatske - hrvatskom jeziku.

Član 2.

Tekst Ugovora glasi:

UGOVOR

IZMEĐU BOSNE I HERCEGOVINE I REPUBLIKE HRVATSKE O DVOJNOM DRŽAVLJANSTVU

Bosna i Hercegovina i Republika Hrvatska (u daljem tekstu: ugovorne strane)

polazeći od odredbi Općeg okvirnog sporazuma za mir u Bosni i Hercegovini, u želji unapređivanja međusobnih prijateljskih odnosa uz puno poštovanje teritorijalne cjelovitosti i suvereniteta ugovornih strana, s ciljem zajedničkog reguliranja dvojnog državljanstva državljana ugovornih strana,

Sporazumjele su se o slijedećem:

Član 1.

Ugovorne strane saglasne su da državljanji Bosne i Hercegovine, odnosno Republike Hrvatske mogu sticati i državljanstvo druge ugovorne strane (u daljem tekstu: dvojni državljanji), na način i u postupku utvrđenom propisima ugovornih strana.

Dvojnim državljanima, u smislu ovog Ugovora, smatraju se i državljan ugovornih strana koji su prije sklapanja ovog Ugovora stekli državljanstvo druge ugovorne strane, te im isto nije presta na način i u postupku utvrđenom propisima ugovornih strana.

Član 2.

Državljanin Republike Hrvatske koji posjeduje ili je stekao državljanstvo Bosne i Hercegovine na način i u postupku utvrđenom propisima Bosne i Hercegovine, neće kao rezultat ovog posjedovanja ili sticanja izgubiti državljanstvo Republike Hrvatske, niti će se od njega tražiti da podnese zahtjev za prestanak državljanstva Republike Hrvatske.

Državljanin Bosne i Hercegovine koji posjeduje ili je stekao državljanstvo Republike Hrvatske na način i u postupku utvrđenom propisima Republike Hrvatske, neće kao rezultat ovog posjedovanja ili sticanja izgubiti državljanstvo Bosne i Hercegovine, niti će se od njega tražiti da podnese zahtjev za prestanak državljanstva Bosne i Hercegovine.

Član 3.

Dvojni državljanin kada se nalazi na državnom području Bosne i Hercegovine, odnosno Republike Hrvatske smatra se isključivo državljaninom one ugovorne strane na čijem se državnom području nalazi, ukoliko ovim Ugovorom nije drugačije određeno.

Član 4.

Dvojni državljanin ima i uživa sva prava koja ima i uživa državljan ugovorne strane na čijem se državnom području nalazi i dužan je ispunjavati sve obaveze državljanina te ugovorne strane, ukoliko ovim Ugovorom nije drugačije određeno.

Član 5.

Dvojni državljanin vojnu obavezu ili drugu obaveznu službu izvršava u onoj ugovornoj strani u kojoj ima prebivalište.

Vojnom obavezom i obaveznom službom u smislu ovog Ugovora smatraju se sve obaveze iz područja odbrane koje se izvršavaju u skladu sa zakonodavstvom ugovornih strana.

Ukoliko je dvojni državljanin izvršio obavezu služenja vojnog roka, odnosno civilne službe u jednoj od ugovornih strana, to se izvršenje priznaje i u ugovornoj strani drugog državljanstva.

Član 6.

Ugovorne strane saglasne su da će dvojni državljanin aktivno i pasivno biračko pravo ostvarivati u skladu s unutarnjim zakonodavstvom ugovornih strana.

Ova odluka će biti objavljena u "Službenom glasniku BiH" na bosanskom, hrvatskom i srpskom jeziku i stupa na snagu danom objavlivanja.

Broj 01-50-1-3225-23/11
26. oktobra 2011. godine
Sarajevo

Član 7.

Dvojni državljanin u trećim državama uživa diplomatsku i konzularnu zaštitu ugovorne strane čiju zaštitu zatraži.

U slučaju pozitivnog sukoba nadležnosti prednost će imati ugovorna strana u kojoj dvojni državljanin ima prebivalište, a u slučaju negativnog sukoba nadležnosti ugovorna strana u kojoj dvojni državljanin ima prebivalište dužna je pružiti zaštitu.

Dvojni državljanin, kada se upućuje na rad diplomatsku misiju ili konzularni ured u jednu od ugovornih strana u svojstvu diplomatskog ili konzularnog predstavnika uživa sva prava, povlastice i imunitete u državi primateljici u skladu sa odredbama Bečke konvencije o diplomatskim odnosima iz 1961. godine, kao i u skladu sa odredbama Bečke konvencije o konzularnim odnosima iz 1963. godine, kao da nije državljanin i države primateljice.

Član 8.

Dvojni državljanin će, u slučaju repatrijacije iz treće države, biti repatriiran u državu posljednjeg prebivališta, ukoliko se ugovorne strane, na zahtjev repatriiranog, drugačije ne dogovore.

Član 9.

Ugovorne strane će saradivati na razmatranju pitanja koja se odnose na primjenu i tumačenje ovog Ugovora. U tu svrhu se osnova Komisija sastavljena od stručnjaka nadležnih tijela ugovornih strana.

Komisija će se sastajati po potrebi, na zahtjev jedne od ugovornih strana, a najmanje jednom godišnje.

Član 10.

Ugovorne strane saglasne su da njihova nadležna tijela razmjenjuju obavještenja koja sadrže lične podatke o dvojnim državljanima, u skladu sa njihovim unutarnjim zakonodavstvom koje se odnosi na zaštitu ličnih podataka.

Član 11.

Ovaj Ugovor stupa na snagu danom prijema posljednjeg pisanih obavještenja, diplomatskim putem kojim se ugovorne strane međusobno obavještavaju o ispunjenju svih uslova predviđenih njihovim unutarnjim zakonodavstvima za stupanje na snagu ovog Ugovora.

Član 12.

Ovaj Ugovor sklapa se na neodređeno vrijeme.

Svaka ugovorna strana može otkazati ovaj Ugovor, pisano, diplomatskim putem. U tom slučaju Ugovor prestaje šest mjeseci od dana prijema obavještenja o njegovom otkazivanju.

Sastavljeno u Sarajevu, dana 29.03.2007. godine u dva primjerka, svaki na službenim jezicima Bosne i Hercegovine - bosanskom, hrvatskom i srpskom, i na hrvatskom jeziku, pri čemu su svi tekstovi jednakog vjerodstojnosti.

Za Bosnu i Hercegovinu
Sredoje Nović, s. r.

Za Republiku Hrvatsku
Ivica Kirin, s. r.

Predsjedavajući
Željko Komšić, s. r.

Temeljem članka V. 3. d) Ustava Bosne i Hercegovine i suglasnosti Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine (PSBiH, broj 102/07. od 24. rujna 2007. godine), Predsjedništvo Bosne i Hercegovine je na 14. redovitoj sjednici, održanoj 26. listopada 2011. godine, donijelo